



ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 7.6.2011
SEC(2011) 828 окончателен

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

Относно прилагането на общите насоки на икономическите политики на държавите-членки, чиято валута е еврото,

{SEC(2011) 737 окончателен}

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

Относно прилагането на общите насоки на икономическите политики на държавите-членки, чиято валута е еврото,

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 136, във връзка с член 121, параграф 2 от него,

като взе предвид препоръката на Европейската комисия¹,

като взе предвид заключенията на Европейския съвет,

след консултация с Икономическия и финансов комитет,

като има предвид, че:

- (1) На [...] Еврогрупата проведе дискусия относно прилагането на общите насоки на икономическите политики на държавите-членки, чиято валута е еврото, признавайки необходимостта от допълнително засилване в рамките на Еврогрупата на координацията на политиките и мониторинга на прилагането на препоръките, отправени към държавите-членки, чиято валута е еврото.
- (2) На 26 март 2010 г. Европейският съвет постигна съгласие по предложението на Европейската комисия да се започне изпълнението на нова стратегия за работни места и растеж — стратегията „Европа 2020“ — въз основа на засилена координация на икономическата политика, която ще бъде съсредоточена върху ключовите области, в които е необходимо да се предприемат действия за повишаване на потенциала за устойчив растеж и конкурентоспособността на Европа.
- (3) На 13 юли 2010 г. Съветът прие препоръка относно основните насоки за икономическите политики на държавите-членки и Съюза (2010—2014 г.). Държавите-членки и, когато е уместно, Европейския съюз, бяха поканени да вземат предвид насоките в своите икономически политики.
- (4) На 12 януари 2011 г. Комисията прие първия годишен обзор на растежа, с което постави началото на нов цикъл на икономическото управление в ЕС и на първия европейски семестър за предварителна интегрирана координация на политиката съгласно стратегията „Европа 2020“.

¹ ОВ С..., ...г., стр...

- (5) На 25 март 2011 г. Европейският съвет утвърди приоритетите за фискалната консолидация и структурната реформа (в съответствие със заключенията на Съвета от 15 февруари и 7 март 2011 г. и въз основа на годишния обзор на растежа, изготвен от Комисията). Той подчерта необходимостта да се даде приоритет на възстановяването на стабилността на бюджетите и фискалната устойчивост, намаляването на безработицата чрез реформи на пазара на труда и полагането на нови усилия за повишаване на растежа. Съветът поиска от държавите-членки да превърнат тези приоритети в конкретни мерки, които да бъдат включени в техните програми за стабилност или в програмите за конвергенция и в националните програми за реформи.
- (6) На 25 март 2011 г. Европейският съвет също така прикани държавите-членки, участващи в пакта „Евро плюс“, да представят своите задължения достатъчно рано, за да бъдат включени в програмите им за стабилност или в програмите им за конвергенция и в националните програми за реформи.
- (7) През април и май 2011 г. държавите-членки от Евророната предадоха своите програми за стабилност за 2011 г., които обхващат периода 2011—2014 г., и своите национални програми за реформи за 2011 г. Тези програми бяха оценени едновременно.
- (8) Опитът, който даде първото десетилетие от въвеждането на еврото, като цяло подчерта многото предимства на единната валута. При все това глобалната криза имаше за резултат силно свиване на икономиката през 2009 г., което понижи нивото на БВП на Евророната до под това от 2006 г. Докато през 2010 г. БВП нарасна отново, производството още остава на ниво под това от 2007 г. Вследствие на това безработицата в Евророната нарасна от 7,6 % през 2007 г. до 10,1 % през 2010 г. Състоянието на публичните финанси в Евророната се влоши, което предизвика съществена преоценка на рисковете за държавния дълг в някои държави-членки и доведе до рискове за макроикономическата стабилност. Сега отново се наблюдава растеж, който показва различия между държавите-членки, като отразява както структурни, така и циклични различия. Кризата предизвика намаление на макроикономическите дисбаланси, които се бяха развили преди нея. Остава да се види обаче дали това е достатъчно и устойчиво.
- (9) Балансите по консолидирания държавен бюджет в Евророната като цяло започнаха да се подобряват през 2010 г. и, въз основа на прогнозата на Комисията от пролетта, при условие че политиките останат непроменени, се очаква да продължат да се подобряват през 2011 г., въпреки че публичният дълг продължава да бележи възходяща тенденция до 2012 г., която тенденция, ако не се вземат мерки в идните години, може да застраши дългосрочната фискална устойчивост, като се има предвид комбинацията от нисък потенциален растеж и неблагоприятни демографски развития. През 2010 г. дефицитът в Евророната намаля до 6.0 % от БВП, като в същото време съотношението на дълга се увеличи до 85,1 % от БВП. Съгласно целите на програмата за стабилност от 2011 г. дефицитът в Евророната ще спадне до 1.3 % от БВП през 2014 г. и съотношението на дълга отново ще покаже низходяща тенденция, като падне отново до под 85 % от БВП през 2014 г. след като достигне своя връх през 2012 г. Такъв курс на фискална консолидация за Евророната като цяло би бил като цяло съвместим със засилването на възстановяването. Планираното влияние на консолидацията върху намалението на разходите във връзка с нарастването на

данъците увеличава вероятността за неговия успех. Все още съществува загриженост в редица страни относно ефективното прилагане на плановете. В допълнение към това, няколко държави-членки наскоро приложиха нови фискални правила или оповестиха засилването на съществуващите такива, но в някои държави-членки тези правила ще изискват допълнителни мерки, за да станат напълно ефективни. С оглед на застаряващото население реформите на пенсионната система и на системата за социално осигуряване не са достатъчни за гарантиране на фискална устойчивост.

- (10) Отговор на ЕС чрез политиките доведе до подобрения за функционирането и стабилността на финансовата система. Предизвикателствата във финансовия сектор в няколко държави-членки от Еврозоната включват уязвимостта на банките от допълнителни загуби от техните портфейли или въвеждане на по-строги условия относно пазарите за рефинансиране, продължаването на реструктурирането и рекапитализацията на банковия сектор и, като подкрепата на публичния сектор за банковия сектор все още трябва да се бъде постепенно отменена.
- (11) Подобренията в продуктивността и конкурентоспособността са необходими за увеличаване на потенциала за растеж на Еврозоната и за да се реши проблема с макроикономическите дисбаланси в Еврозоната. В този аспект държавите-членки на Еврозоната оповестиха редица структурни реформи в своите програми за национални реформи. При все това все още има недостатъци при мерките, необходими за подобряване на функционирането на техните продуктови и трудови пазари, по-специално относно секторите на услугите, благоприятстващата растежа фискална консолидация и системата за определяне на заплати.
- (12) С цел да се гарантира правилното функциониране на Икономическият и паричен съюз (ИПС), държавите-членки от Еврозоната имат специфичното задължение да разглеждат своите икономически политики като област на обща загриженост поради потенциала от странични ефекти между страните, които имат обща валута. Поради това се доказва необходимостта от по-всеобхватен и постоянен основен преглед на координацията на икономическата политика на ниво ЕС и на ниво Еврозоната, в светлината на кризата и текущите предизвикателства. Интегрираният годишен цикъл за наблюдение, вграден в „европейския семестър“, пакта „Евро плюс“, засилената рамка за икономическо управление, както е предложена от Комисията, създаването на Европейския комитет за системен риск (ЕКСР) и Европейските надзорни агенции, както и на Европейския механизъм за стабилност, са съществени елементи, някои от които остава да бъдат напълно приети и/или приложени. Пактът „Евро плюс“ допълнително засилва тази рамка.
- (13) Комисията оцени програмите за стабилност и националните програми за реформи на държавите-членки на Еврозоната², като взе предвид необходимостта за засилване общото икономическо управление на Еврозоната. Тя счита, че са необходими стриктно придържане към бюджетните цели, заедно със засилване в някои държави-членки, както и допълнителни мерки за засилване на фискалните

² SEC(2011) 737.

правила и устойчивост. Трябва също така да бъдат предприети допълнителни стъпки за подобряване на финансовата стабилност, на стимулите за работа, на механизмите за определяне на заплатата, на ефективността на секторите на услугите и на управлението на Еврозоната,

ПРЕПОРЪЧВА държавите-членки, чиято валута е еврото да предприемат действия в периода 2011—2012 г. за:

- (1) Стриктно придържане към бюджетните цели, установени в техните програми за стабилност за 2011 г., както и в меморандумите за разбирателство в държавите-членки, получаващи финансова помощ от ЕС/МВФ и, където е приложимо, засилване на усилията за консолидация в съответствие със становището на Съвета.
- (2) Гарантиране на фискална дисциплина както на национално, така и на поднационално ниво чрез въвеждане на фискални ставки, подкрепени от достатъчно силен и обвързващ правен контекст;
- (3) Прилагане на реформи в системите за социално осигуряване, които осигуряват фискална устойчивост, с дължимото внимание за адекватността на пенсиите и социалните придобивки, по-специално чрез приравняване на пенсионните системи към националната демографска ситуация.
- (4) Подобряване на функционирането и стабилността на финансовата система, използване на резултатите от предстоящите стрес-тестове на ниво на Съюза, за да се гарантира, че банковия сектор ще стане устойчив на възможни допълнителни загуби или ограничения на финансирането и че нежизнеспособните финансови институции са в състояние да се реструктурират или да излязат от пазара без да създадат ненужно напрежение на финансовите пазари.
- (5) Продължаване на данъчните реформи, които дават приоритет на благоприятстващи растежа данъчни източници, като се запазят общите данъчни приходи, в частност чрез намаляване на данъчното облагане на труда, за да стане той привлекателен; когато се намаляват публичните разходи, да се защитят пера, които увеличават растежа, като разходи за изследвания и развитие; когато е необходимо да се изменят споразуменията за определяне на заплатите и механизмите за индексация в диалог със социалните партньори, така че да се гарантира че заплатите растат във връзка с продуктивността и конкурентоспособността.
- (6) Въвеждане на допълнителни реформи в сектора на услугите, в частност чрез премахване на неоправдани ограничения на професионалните услуги, търговията на дребно и мрежовите индустрии.

- (7) Пълно прилагане на ангажиментите, поети по пакта „Евро плюс“, така че да се увеличи растежа, конкурентоспособността и заетостта в Евророната.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*